

Luukas oli minua vastassa juuri niin kuin olimme sopineet. Lähdin juoksemaan poikaa vastaan. Siinä juostessani onnistuin kompastumaan pieneen irtokiveen. Kaaduin suoraan naamalleni pikku kivien sekaan. Luukas juoksi minua kohti kiireesti. Pian hän olikin jo auttamassa minua ylös maasta. "Sattuuko suhun, toi oli kyllä aikamoinen töksähdys?" Luukas kysyi äänessään huolta. "Silmään vaa vähä." sanoin pidätellen itkua. Yksi kivistä oli nimittäin lentänyt suoraan vasempaan silmääni. "Mennään nyt terkalke kattoon, ettei varmasti tullut muuta." Luukas huudahti. Hän lähti taluttamaan minua koulun ovista sisään ja sieltä yläkertaan terveydenhoitajan huoneeseen. "Mä oon paljon enemmän, kuin onnellinen siitä, että mulla on tällänen huolehtiva poikkis." sanoin yhä itku kurkussa. "Ja mä oon enemmän, kuin onnellinen, kun mulla on tällänen pöhkö tyttöystävä." Luukas sanoi pörröttäen vähän tukkaani. Pian olimme terkkarin ovella. Luukas koputti siihen. Sisältä astui pitkä nainen, jolla oli tummat hiukset. "-Mitäs nyt on tapahtunut?" nainen kysyi. "Sofia kaatui ulkona....." Luukas selitti. Minä vain seisoin peloissani seuraten tapahtumia. "Tulimme vain pyytämään jotain kylmää tähän silmään." sanoin änkyttäen ja näytin vasenta silmääni. Nainen antoi minulle kylmän pyyhkeen jota minun pitäisi käydä tämän päivän ajan kastelemassa vedellä. Minä ja Luukas lähdimme omaa luokkamme kohti. "Mua oikeesti pelotti toi nainen." sanoin yhä änkyttäen. "Äh.. Mua pelotti siinä vaan se, että se ois tehny sulle jotain pahaa." Luukas sanoi ja yritti saada naamalleen jotain hymyä muistuttavaa. "Mä haluisin kertoa sulle yhen jutun." sanoin. "Minkä?" Luukas sanoi ja hymyili söpösti. "No sen, et mua ärsyttä, ku Fiona on alkanu vihaan mua sen jälkeen, ku aloin oleen sun kaa. Mitä mun pitäis tehdä?" kuiskasin luokan ovella. "Sofia käykö, et puhutaan siit sitte välkällä, kun ope on varmasti jo tarpeeksi vihanen tästä myöhästymisestä." Luukas sanoi todella hiljaa, ettei kukaan luokassa kuulis. Luukas oli oikeassa. Opettaja oli todella vihainen meille, mutta katsoi onneksi parhaaksi jättää yksi paha myöhästymisen terkkarin vuoksi pois puhuttelu listalta. Koulupäivä kului todella hitaasti. Koulun jälkeen mä ja Luukas jäätiin hetkeks vielä luokkaan sopimaan miten tehtäisiin tänään. Me sovimme niin, että minä menisin kotiini parantelemaan silmääni ja Luukas menisi hakemaan kamansa ja tulisi sitten meille. Ja jos silmäni olisi kelvollinen menisimme uimaan ja nauttimaan lämpimistä alkusyksyn keleistä. Itse olin pian kotona ja etsin uikkareita ja pyyhettäni. Ne löytyivät melkein heti. Jouduin odottamaan Luukasta jonkin aikaa. Kun vihdoinkin pääsimme lähtemään silmäni oli jo todella hyvässä kunnossa. "Toivottavasti rannalla ei ole muita." sanoin jotenkin oudon ujosti. "Älä ajattele mitä muut ajattelevat. Oo vaan ihan normaalisti." Luukas sanoi ja halasi minua. "Okei, mut voitko nyt kertoa mitä mun pitäis tehdä Fionan kanssa?" sanoin ja pysäytin Luukaksen. "Tietty voin." Luukas sanoi mietteliäällä äänellä. "No?" kysyin. "No, sun täytyy valita mun ystävyiden ja Fionan ystävyiden väliltä." Luukas sanoi ja alkoi tuijottamaan maata haikealla ilmeellä. Miten voisin sanoa Fionalle, etten enää haluaisi olla hänen ystävänsä, mietin. "Mä haluan mielummin olla sun ystävä, Luukas." "Ei sun tarvii valita mua vaan sen takia, et oon tässä sun edessä." Luukas sanoi ujosti. "No ku, mä haluan oikeesti olla mielummin sun ystävä, kuin sen jankuttajan!" sanoin ja halusin poikaa. "No, mennääks me sinne uimaan?" Luukas naurahti. "Mennää ny!" sanoin ja vilkaisin Luukasta. Pojan kasvoilla paistoi ihana hymy. Vaihdoin vaatteet rannan omassa pukkarissa. Luukas hyppäsi heti pää edellä laiturilta veteen ja minä hyppäsin perässä. Meillä oli todella hauskaa. Aika meni liian nopeasti, sillä pian minun oli lähdettävä kotiin tekemään läksyjä. Illalla sain Luukakselta viestin; "En pääse huomenna kouluun, koska Isä joutui sairaalaan. Koita pitää ittes ehjänä, rakas